

[Thorndahl]

Det er givet, at fredninger eller fredningsplanlægning som en selvstændig sektorplanlægning over en betydelig indflydelse på de øvrige arealanvendelser i regionplanerne. Ministeren har i bemærkningerne opgjort de samlede offentlige udgifter ved at varetage naturfredningsformål inklusive erstatninger og arealerhvervelser til 57 mill. kr. på årsbasis. Det svarer vel nok sammenlagt til en udgiftsførøgelse på ca. 10 pct. i forhold til udgifterne ved den nugældende lovgivning.

Man må selvfølgelig erkende, at det ville være i modstrid med vore almindelige erfaringer, hvis ikke det offentlige i forbindelse med strukturændringer ville være i stand til at motivere nogle opgaveudvidelser, der vil indebære en samlet udgiftsførøgelse for det offentlige. Opfattede man imidlertid de udgifter, der medgår til fredningsplanlægning og fredningsformål, som udtryk for den betydning, som samfundet tillægger naturfredningen, må man nok retfærdigvis indrømme, at naturfredningen er prioriteret meget lavt. Amtskommuner og primærkommuner anvender eksempelvis årlig milliardbeløb til andre arealanvendelses- og miljøformål.

Den vurdering skal dog ikke opfattes som udtryk for, at fremskridtspartiet er indstillet på at medvirke til at forøge udgifterne til naturfredningen, men det må være rimeligt at konstatere, at naturfredningen set fra det offentliges side i økonomisk henseende er af en moderat størrelsesorden.

Med hensyn til lovforslagenes administrative del, der som nævnt indebærer, at de nuværende fredningsplanudvalg overføres til amtsrådene og hovedstadsrådet, skal jeg oplyse, at fremskridtspartiet kan se det hensigtsmæssige i denne administrative forenkling, selv om vi ud fra andre betragtninger egentlig hellere havde behandlet et lovforslag om amtsrådenes nedlæggelse end netop fredningsplanudvalgenes.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at overførelse af naturfredningsmyndigheden til regionplanmyndigheden indebærer en administrativ forenkling, der fremover vil kunne gøre tingene lidt lettere både for borgerne og for myndighederne. Fremover vil fredningsplanlægningen alene blive besluttet af rene politiske råd som led i den almindelige politiske afvejning af ofte meget modstridende interesser, en politisk afvejning, der helt givet alt efter det lokale politiske flertal vil inde-

bære betydelige forskelle i fredningspolitikken fra amtskommune til amtskommune, medmindre fredningsstyrelsen vil administrere meget forskelligt fra de øvrige styrelser under miljøministeriet.

Det er også helt givet, at konsekvensen af denne administrative ændring bliver en afgjort svækkelse af de interessegruppers indflydelse, der i dag er repræsenteret i fredningsudvalgene, såsom Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet og landbrugsorganisationerne.

Miljøministeren siger i bemærkningerne til lovforslaget, at det forudsættes, at kommunerne løbende inddrages i planlægningsarbejdet, og at interesseorganisationerne gennem bestemmelser om offentliggørelse af forslag til fredningsplaner får mulighed for at øve den indflydelse på planlægningen, som de hidtil har kunnet udøve gennem deres medlemskab af fredningsplanudvalgene.

Hvis man skal lægge den praksis og den holdning, som planstyrelse og miljøstyrelse inden for de andre planlægningsområder hidtil har demonstreret, til grund – og det var jo ikke urimeligt at gøre – er disse bemærkninger fra miljøministeren ikke fem flade øre værd – det er nævnt én gang før i dag, men det er rimeligt at gentage det. Den betydning, man inden for disse områder har tillagt tilkendegivelser, der er fremkommet under offentlighedsproceduren fra borgernes side, har efter min bedømmelse været mikroskopisk. Det nærdemokrati, der hidtil er blevet praktiseret under miljøministeriets planlægningsområder, kan sammenfattende efter vor bedømmelse kun karakteriseres som en narresut.

Hvis vi derfor inden for fredningsplanområdet vil komme til at konstatere, at miljøministeren rent faktisk mener det, han skriver om medindflydelse og om nærdemokrati, vil det i hvert fald for mig være en af de største overraskelser, jeg hidtil som politiker har været udsat for.

Om lovforslagets administrative del skal jeg endelig sige, at jeg finder det helt urimeligt, at man i en lov direkte fastsætter en særlig stilling og stillingsbetegnelse: amtsfredningsinspektør, for de underordnede myndigheder; det afgørende må jo være de funktionskrav, der fra lovgivningsmagts side stilles til de kommunale myndigheder. Eksempelvis har miljøbeskyttelsesloven jo heller